

Анотація

Кетрарь А. А. Особенности відшкодування майнової та немайнової (моральної) шкоди в авторському праві. – Стаття.

У статті досліджено поняття майнової та немайнової шкоди в авторському праві, визначено особливості її відшкодування. Охарактеризовано поняття реальних збитків, упущеної вигоди у сфері авторського права. Розглянуто питання визначення розміру грошового відшкодування моральної шкоди.

Ключові слова: відшкодування майнової шкоди, реальні збитки, упущена вигода, відшкодування немайнової (моральної) шкоди.

Аннотация

Кетрарь А. А. Особенности возмещения имущественного и неимущественного (морального) вреда в авторском праве. – Стаття.

В статье исследовано понятие имущественного и неимущественного вреда в авторском праве, определены особенности его возмещения. Охарактеризованы понятия реальных убытков, упущенной выгоды в сфере авторского права. Рассмотрен вопрос определения размера денежного возмещения морального вреда.

Ключевые слова: возмещение имущественного вреда, реальные убытки, упущенная выгода, возмещение неимущественного (морального) вреда.

Summary

Ketrar A. A. Some features of material and non-pecuniary compensation in copyright law. – Article.

In the article the concept material damages and moral damages in copyright law, particularly defined compensation. Characterized by the notion of actual damages and loss of profits in copyright. The problem of determining the amount of monetary compensation for moral damage.

Key words: compensation for material damages, special damages, lost profits, compensation for non-pecuniary (moral) damages.

УДК 336.15:346.543

Д. Й. Клапатий

ПОНЯТТЯ ПАЙОВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ

Розвиток економіки держави, законодавче забезпечення функціонування пайових інвестиційних фондів (далі – ПІФ) актуалізують питання наявності відповідного наукового підґрунтя, сформованого насамперед ученими-цивілістами. Внаслідок того, що спільне інвестування у формі ПІФ є доволі новим інститутом у національній доктрині цивільного права України, законодавство в цій сфері є на крок попереду. Кількість ґрунтовних та комплексних досліджень із правових питань функціонування ПІФ є незначною, що загострює необхідність якісного та оперативного реагування на ті виклики, які ставить перед наукою цивільного права розвиток інституційних інвесторів, зокрема ПІФ. Проблема загострюється ще й з огляду на те, що більшість нормативно-правових актів у цій сфері розробляються власне економістами та фінансистами, що нерідко призводить до ігнорування базових положень науки цивільного права.

Актуальним залишається співвідношення понять «активи» та «майно» в аспекті формулювання законодавчої дефініції ПІФ. Вирішити окреслену проблему покликане це дослідження, яке має на меті з'ясування доцільності вживання терміна «активи» щодо поняття ПІФ за наявності цивільно-правової категорії

«майно», яка втілена в базовому законодавчому акті – Цивільному кодексі України (далі – ЦК України).

Теоретичну базу наукового дослідження склали праці вітчизняних та зарубіжних учених-цивілістів, зокрема М.В. Венецької, Е.А. Ігнатєвої, А.Я. Курбатова, Т.Т. Оксюка, О.А. Слободяна, І.В. Спасибо-Фатєєвої, В.І. Цікала. Слід підкреслити, що комплексних досліджень співвідношення понять «майно» та «активи» з фокусом на функціонування ПФ майже не проводилось, за винятком дослідження окремих аспектів співвідношення цих понять, яке здійснене О.А. Слободяном [1].

Сьогодні правові й організаційні питання створення, функціонування та припинення ПФ регламентовані Законом України «Про інститути спільного інвестування» від 5 липня 2012 р. № 5080-VI, який набрав чинності з 1 січня 2014 р. (далі – Закон 2012 р.) та значною кількістю підзаконних нормативно-правових актів, прийнятих Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. У ст. 41 Закону 2012 р. закріплено, що ПФ є сукупністю активів, які належать учасникам такого фонду на праві спільної часткової власності, перебувають в управлінні компанії з управління активами та обліковуються нею окремо від результатів її господарської діяльності. Одразу варто наголосити на неправильності вживання законодавцем щодо ПФ словосполучення «правовий статус» у назві цієї норми, оскільки правовим статусом наділяються, власне, суб'єкти правовідносин, а поняття «правовий статус» охоплює права та обов'язки, якими наділений такий суб'єкт [2, с. 150]. Враховуючи чітку законодавчу позицію, висвітлену в ч. 3 ст. 41 Закону 2012 р., згідно з якою ПФ не є юридичною особою, доходимо висновку, що ПФ не може бути наділений правовим статусом, тобто правами та обов'язками, а тому вважаємо, що вказаний недолік повинен бути усунений.

Як бачимо, законодавець не відмовився від визначення ПФ, яке існувало в Законі України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» від 15 березня 2001 р. № 2299-III (далі – Закон 2001 р.), за винятком того, що в новому законі вжито словосполучення «сукупність активів», а не «активи», як це було закріплено в ч. 1 ст. 22 Закону 2001 р. Очевидно, що вживання словосполучення «сукупність активів» є більш точним та правильним щодо активів ПФ, адже свідчить, що між указаними активами існує зв'язок, а самі активи об'єднані в загальний фонд, яким є ПФ.

У ЦК України поняття «активи» не визначено, а вживається лише сполучення «чисті активи» щодо регламентації діяльності господарських товариств (наприклад, ч. 3 ст. 155 ЦК України). До об'єктів цивільних прав кодекс відносить речі, у тому числі гроші та цінні папери, інше майно, майнові права, результати робіт, послуги, результати інтелектуальної, творчої діяльності, інформацію, а також інші матеріальні та нематеріальні блага (ст. 177). ЦК України також містить визначення поняття «майно», яке може охоплювати окрему річ, сукупність речей, майнові права та обов'язки (ст. 190). Автори науково-практичного коментаря до ЦК України за редакцією В.М. Коссака вказують на те, що майно як об'єкт цивільних правовідносин є широким родовим поняттям, деталізують передбачений ЦК України склад майна, відносячи до нього таке: 1) окрему річ; 2) сукупність речей, що належать особі на праві власності чи на інших правах; 3) майнові права,

права вимоги; 4) обов'язки, борги, які обтяжують майно [3, с. 354]. Як зазначає М.В. Венецька, до складу майна не включаються нематеріальні об'єкти цивільних прав, за винятком майнових прав вимоги [4, с. 132].

Виникає питання про те, чому щодо ПФ законодавцем було вжито категорію «активи», зокрема з урахуванням того, що вживання цієї категорії більш притаманне для науки економіки, а саме в аспекті бухгалтерського та податкового обліку [5, с. 119], яке логічне пояснення цього явища? Для того щоб дати відповідь на це питання, вважаємо за необхідне проаналізувати зміст поняття майна, яке вживається в ЦК України, та поняття активів інституту спільного інвестування, визначення якого міститься в п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону 2012 р.

Так, активами інституту спільного інвестування є сформована за рахунок коштів спільного інвестування сукупність майна, корпоративних прав, майнових прав і вимог та інших активів, передбачених законами й нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (ч. 1 ст. 1 Закону 2012 р.). Варто зауважити, що поняття «активи» в національному законодавстві України вжито неодноразово і важливо, що усталеного визначення цього поняття не існує. Так, відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996-XIV (далі – Закон про бухгалтерський облік) активами є ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому. Інше визначення поняття активів міститься в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» від 28 листопада 2002 р. № 249-VI, за яким активами визнаються кошти, майно, майнові й немайнові права. Як бачимо, поняття «активи» може мати різні значення, залежно від того для, цілей якого нормативно-правового акта його було прийнято.

Повертаючись до поняття активів інституту спільного інвестування (далі – активи ІСІ), яке є загальним щодо корпоративного фонду та ПФ, варто наголосити, що сьогодні детальний склад активів ІСІ передбачений у Положенні про склад та структуру активів інституту спільного інвестування, затвердженому рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 10 вересня 2013 р. № 1753 (далі – Положення). Так, відповідно до п. 1 Положення активи ІСІ складаються з таких елементів: 1) грошових коштів, у тому числі в іноземній валюті, на поточних та депозитних рахунках, відкритих у банківських установах; 2) банківських металів; 3) об'єктів нерухомості; 4) цінних паперів, визначених Законом України «Про цінні папери та фондовий ринок»; 5) цінних паперів іноземних держав та інших іноземних емітентів; 6) корпоративних прав, виражених у відмінних від цінних паперів, формах; 7) майнових прав і вимог; 8) інших активів, дозволених законодавством України, з урахуванням обмежень, встановлених безпосередньо для конкретних типів та видів інвестиційних фондів.

Порівнюючи поняття «майно» та «активи ІСІ» для з'ясування можливості їх ототожнення необхідно порівняти складові елементи цих понять, як вони визначені законодавством України. У цьому контексті доцільно акцентувати увагу на позиції О.А. Слободяна, який, беручи за основу визначення поняття активів, що пе-

редбачене Законом про бухгалтерський облік, зазначає, що щодо ППФ категорія «активи» не є тотожною категорії «майно» з тієї причини, що до складу активів ППФ можуть включатись, окрім активів, які контрольовані КУА в результаті миттєвих подій, використання яких призведе до економічних вигод у майбутньому, ще й інші активи [1, с. 153]. О.А. Слободян доходить висновку, що для позначення ППФ повинні використовуватись цивілістичні, а не фінансово-бухгалтерські терміни, іншими словами, для позначення ППФ, на думку О.А. Слободяна, повинен використовуватись термін «майно», а не «активи». Вважаємо, що вказана позиція є спірною. Детальний аналіз змісту поняття «майно», визначеного ЦК України, свідчить про те, що цим терміном в аспекті активів ППФ охоплюються такі об'єкти цивільних прав, як грошові кошти, банківські метали, об'єкти нерухомості, цінні папери, майнові права та вимоги. Виникає питання про охоплення поняттям «майно» корпоративних прав, які також можуть входити до складу активів ІСІ.

Як уже зазначалося, до складу цивілістичної категорії «майно» за жодних обставин не можуть входити нематеріальні об'єкти цивільних прав, за винятком майнових прав вимоги. Доцільно в цьому контексті акцентувати увагу на правовій природі корпоративних прав, які можуть входити до складу активів ІСІ. Слід наголосити, що питання правової природи корпоративних прав і досі залишається дискусійним. Більшість учених-цивілістів, які досліджують особливості корпоративних прав, вказують на те, що за своєю природою корпоративні права мають складну структуру та включають у себе права особистого немайнового (право на участь в управлінні юридичною особою) та майнового (право на отримання певної частки прибутку (дивідендів) юридичної особи та активів у разі її ліквідації) характеру [7, с. 105; 8, с. 11]. Аналогічний підхід до визначення природи корпоративних прав відображений у Господарському кодексі України та Законі України «Про акціонерні товариства». Розвиваючи думку про подвійну природу корпоративних прав, І.В. Спасибо-Фатеева наголошує на необхідності доповнення немайнових прав також правом на інформацію, а майнових – правом вимоги проведення розрахунків під час вибуття з господарського товариства або в певних випадках – виплати вартості акцій [9, с. 27]. Водночас заслуговує на увагу висновок І.В. Спасибо-Фатеевої про те, що корпоративні права у внутрішніх корпоративних правовідносинах мають подвійну природу, а для учасника товариства важливе значення мають особисті немайнові права та майнові права як складові частини корпоративних прав [9, с. 28]. У зовнішніх корпоративних правовідносинах корпоративні права втрачають свою подвійну правову природу та становлять собою об'єкт права. Зовнішні правовідносини перетворюють корпоративні права з такого елемента юридичних правовідносин, як зміст, на такий елемент правовідносин, як об'єкт, що й обумовлює сприйняття корпоративних прав як прав майнових. Як об'єкт правовідносин корпоративні права є майновими правами, а відтак вони можуть вільно відчужуватися [9, с. 30].

Зважаючи на вищенаведене, вважаємо, що у випадку існування в складі активів ППФ корпоративних прав компанія з управління активами перебуває з відповідним господарським товариством у внутрішніх корпоративних правовідносинах, для неї важливе значення відіграють як майнові права, зокрема право на отримання

прибутку, так і немайнові права як складова частина корпоративних прав, зокрема в аспекті права на участь в управлінні господарським товариством. Наведена теза знайшла своє відображення й у відповідній національній судовій практиці, яка свідчить про те, що компанії з управління активами активно використовують належні їм немайнові права, які є складовою корпоративних прав. Так, у постанові Київського апеляційного господарського суду від 23 січня 2014 р. у справі № 910/12776/13 зазначалося: «Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ТЕКТ» (м. Київ), що діє в інтересах Закритого пайового недиверсифікованого венчурного інвестиційного фонду «ЕКТ Private Equity Fund I», звернулось до Господарського суду міста Києва з позовом до Відкритого акціонерного товариства «Київоздоббуд» про визнання недійсним п. 22 рішення загальних зборів акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Київоздоббуд» 07.11.2008 р., яке оформлене протоколом № 2 від 07.11.2008 р. Крім того, позивач приймав участь у голосуванні під час прийняття спірного рішення загальних зборів, та, як вбачається зі змісту довіреності б/н від 04.11.2008 р., представник позивача з питання 22 порядку денного в межах своїх повноважень голосував «проти», незважаючи на те, що більшістю голосів рішення було прийнято» [10].

Під час з'ясування співвідношення понять «корпоративні права» та «майно» корпоративні права слід розглядати як сукупність майнових та особистих немайнових прав. Враховуючи те, що майно не може містити в собі нематеріальних об'єктів цивільних прав, зокрема немайнових прав, корпоративні права не можуть охоплюватися поняттям «майно». Наведене дає підстави твердити про те, що поняття «активи ІСІ» не може бути замінене на поняття «майно» під час формулювання дефініції ПФ саме через те, що до складу активів ІСІ можуть входити корпоративні права. У цьому контексті слід також акцентувати увагу на положенні ч. 4 ст. 48 Закону 2012 р., яке допускає ситуацію, за якої активи венчурного ПФ можуть повністю складатися з корпоративних прав. Як бачимо, питання співвідношення окреслених понять повинно вирішуватись на користь терміна «активи ІСІ» для позначення дефініції ПФ.

Зважаючи на зазначене нормативне визначення поняття майна, не зовсім коректним видається змістовне наповнення дефініції поняття «активи ІСІ», закріплене в п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону 2012 р., адже не зрозуміло, з яких підстав законодавець виокремлює та фактично виводить зі змісту поняття майна майнові права та вимоги, які, як уже було зазначено вище, охоплюються поняттям «майно». Зважаючи на те, що склад і структура активів пайових та корпоративних інвестиційних фондів сьогодні визначаються на рівні підзаконного нормативного акта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, вважаємо, що поняття активів ІСІ в Законі 2012 р. повинно бути вичерпним, тому словосполучення «та інших активів...» необхідно з нього виключити. Відтак зазначені недоліки законодавчого формулювання поняття активів ІСІ повинні бути усунені, а поняття «активи ІСІ», передбачене п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону 2012 р., доцільно визначити як сукупність майна та корпоративних прав, сформовану за рахунок коштів спільного інвестування. Це визначення дозволить узагальнено врахувати ті об'єкти цивільних прав, що становлять собою активи ІСІ, конкретний перелік яких вже деталізуватиметься на рівні підзаконного нормативного акта.

Доцільно також проаналізувати окреслену проблему з дещо іншого погляду, змодельовавши ситуацію, за якої поняття «майно» та «активи ІСІ» були б тотожними та могли б використовуватись у тексті нормативного акта як синоніми. Зокрема, це допускає законодавство Російської Федерації (далі – РФ). Так, у Федеральному законі РФ «Про інвестиційні фонди», як і в підзаконних актах цієї держави, термін «склад активів ПФ» використовується як синонім терміна «склад майна ПФ» [11, с. 156]. Проте виникає питання можливості ефективно замінити термін «майно» поняттям «активи». Тут варто погодитись зі слушною думкою О.А. Слободяна, який вказує, що з практичної точки зору категорія «активи» є більш «розробленою» та структурованою [1, с. 152]. Так, у тексті Закону 2012 р. термін «активи ІСІ» вживається в поєднанні з такими словами: «склад активів», «структура активів», «залучені активи», «доходи, нараховані за активами», «управління активами», «вартість чистих активів», «інвестувати активи», «клас активів», «обліковувати активи» тощо. Очевидно, що для цілей Закону 2012 р. вживання терміна «майно» буде недостатньо, відтак саме у зв'язку з різновекторністю дій, які становлять зміст управління активами інституту спільного інвестування, вважаємо, і було запроваджено дефініцію «активи ІСІ».

Як правильно зазначає Е.А. Ігнат'єва, особливість активів, яка відрізняє їх від таких категорій, як «майно», «власність», полягає насамперед у тих властивостях, якими наділені активи, а не в правовому зв'язку із суб'єктом господарювання, на балансі якого ці активи перебувають [12, с. 207]. Водночас ключовою ознакою поняття «активи» є здатність активів приносити економічні вигоди в майбутньому [12, с. 207]. Вживання ж поняття «активи ІСІ» щодо ПФ є доцільним ще й з огляду на необхідність визначення вартості чистих активів ПФ компанії з управління активами та її подальшого оприлюднення на власному веб-сайті (ст. 76 Закону 2012 р.), здійснення первісної оцінки та відображення активів ІСІ в бухгалтерському обліку за первісною вартістю на день зарахування активу до складу активів ІСІ. Якщо взяти до уваги положення ч. 2 ст. 49 Закону 2012 р., то можемо зауважити, що обчислення вартості чистих активів інституту спільного інвестування відкритого типу проводиться кожен день. Вочевидь, цивільно-правова категорія «майно» не пристосована до вказаного спектра операцій, які можуть бути проведені з активами.

Цікавим у цьому контексті є досвід зарубіжних країн, втілений в їх національному законодавстві та законодавстві Європейського Союзу. Так, у ст. 1 Закону Федеративної Республіки Німеччини «Про інвестиційні фонди» (Investmentgesetz) у дефініції інвестиційних фондів вживається саме термін «активи» (Vermögensgegenstände) [12]. Водночас у законі Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії «Про колективне інвестування в цінні папери, які підлягають обігу (договірна форма)» терміни «активи» та «майно» вживаються як синоніми, про що зроблено відповідне застереження в законі [13]. Якщо проаналізувати положення директиви Європейського парламенту від 20 грудня 2009 р. «Про узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень, що стосуються інститутів спільного (колективного) інвестування в цінні папери, що підлягають обігу», то можна дійти висновку, що в цьому документі вживається термін «активи» (assets), а термін «майно» вживається

лише щодо нерухомого майна (immovable property) [14]. Враховуючи національний курс щодо адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, термінологія, яка вживається в законодавстві Європейського Союзу, все ж повинна відігравати визначальну роль під час здійснення нормотворення задля регламентації функціонування інститутів спільного інвестування, у тому числі ПФ.

Підсумовуючи проведені дослідження, можна акцентувати увагу на таких його результатах: 1) враховуючи законодавчо встановлений перелік видів активів, які можуть входити до складу ПФ, зокрема такий їх вид, як корпоративні права, можемо стверджувати, що термін «активи ІСІ» не може ототожнюватись із цивільно-стичною категорією «майно», а відтак вживання законодавцем слово-сполучення «сукупність активів» під час формулювання дефініції ПФ є виправданим та відповідає положенням нормативно-правових актів Європейського Союзу; 2) незважаючи на те, що термін «активи» є фінансово-бухгалтерським, ключове значення в цьому контексті має те, що цей термін, будучи втіленим у національному законодавстві, зокрема Законі 2012 р., набув значення правової категорії, може вживатись для позначення ПФ як «сукупність активів»; 3) вживання терміна «активи» щодо ПФ є також правильним з огляду на різновекторність операцій, які здійснюються з активами ПФ, зокрема визначення вартості чистих активів цього інституту спільного інвестування, відображення активів ІСІ в бухгалтерському обліку тощо, що не може бути здійснено щодо такої категорії, як «майно»; 4) необхідно враховувати цивільно-правову категорію «майно», зокрема її зміст, під час формулювання положень законодавства, які регламентують функціонування ПФ, зокрема потребує приведення у відповідність до ст. 190 ЦК України поняття «активи ІСІ», а відтак п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону 2012 р. необхідно викласти в такій редакції: «Активи інституту спільного інвестування – сукупність майна та корпоративних прав, сформована за рахунок коштів спільного інвестування».

Проведене дослідження підтверджує, що законотворчі процеси, які покликані забезпечити функціонування інститутів спільного інвестування на території України, зумовлюють необхідність створення належної науково-теоретичної бази. Відтак потребує подальшого наукового дослідження проблематика законодавчого забезпечення функціонування ПФ в Україні, з'ясування його правової природи, особливостей правових зв'язків між учасниками ПФ та компанією з управління активами, особливостей здійснення діяльності щодо управління активами ПФ, правового статусу учасників ПФ тощо.

Література

1. Слободян О.А. Пайовий інвестиційний фонд – активи чи майно? / О.А. Слободян // Право і суспільство. – 2012. – № 1. – С. 148–154.
2. Луць Л.А. Загальна теорія держави та права : [навчально-методичний посібник] / Л.А. Луць. – К. : Атіка, 2007. – 412 с.
3. Науково-практичний коментар цивільного кодексу України / за ред. В.М. Коссака. – Вид. 2-ге, змінене і доп. – К. : Істина, 2008. – 992 с.
4. Цивільне право України: академічний курс : [підручник] : У 2 т. / за заг. ред. Я.М. Шевченко. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2006. – Т. 1 : загальна частина. – 2006. – 520 с.
5. Курбатов А.Я. Соотношение понятий «имущество» и «активы» в российском праве / А.Я. Курбатов // Хозяйство и право. – 2005. – № 4. – С. 109–121.

6. Цікало В.І. Корпоративні права: поняття, ознаки та класифікація / В.І. Цікало // Право України. – 2010. – № 11. – С. 102–112.
7. Спасибо-Фатєєва І.В. Поняття майна, майнових та корпоративних прав як об'єктів права власності / І.В. Спасибо-Фатєєва // Українське комерційне право. – 2004. – № 5. – С. 9–18.
8. Спасибо-Фатєєва І.В. Правова природа майнових і корпоративних прав, їх оборотоздатність та деякі аспекти застави / І.В. Спасибо-Фатєєва, Т.В. Дуденко // Юридичний радник. – 2005. – № 2. – С. 26–30.
9. Постанова Київського апеляційного господарського суду від 23 січня 2014 р. у справі № 910/12776/13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/37027574>.
10. Оксюк Т.Т. Гражданско-правовое регулирование доверительного управления паевыми инвестиционными фондами : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право» / Т.Т. Оксюк ; – Московский гос. ун-т им. М.В. Ломоносова. – М., 2005. – 212 с.
11. Игнатъева Е.А. О соотношении понятий «актив», «собственность», «имущество» в российском праве / Е.А. Игнатъева // Вестник Волгоградского государственного университета. Серия 5 «Юриспруденция». – 2011. – № 2(15). – С. 204–209.
12. Investment gesetz vom 15. Dezember 2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bundesbank.de/Redaktion/DE/Downloads>.
13. The Collective Investment in Transferable Securities (Contractual Scheme) Regulations // Financial Services and Markets. 2013. – № 1388. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.legislation.gov.uk>.
14. Про узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень, що стосуються інститутів спільного (колективного) інвестування в цінні папери, що підлягають обігу : директива Європейського парламенту від 20 грудня 2009 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua>.

Анотація

Клапатий Д. Й. Поняття пайового інвестиційного фонду. – Стаття.

У статті досліджено поняття пайового інвестиційного фонду. З'ясовано зміст та обсяг понять «активи інституту спільного інвестування» та «майно», висвітлено особливості співвідношення цих категорій в аспекті формулювання законодавчої дефініції пайового інвестиційного фонду.

Ключові слова: пайовий інвестиційний фонд, активи, майно, корпоративні права.

Аннотация

Клапатий Д. И. Понятие паевого инвестиционного фонда. – Статья.

В статье исследовано понятие паевого инвестиционного фонда. Выяснено содержание и объем понятий «активы института совместного инвестирования» и «имущество», освещены особенности соотношения этих категорий в аспекте формулировки законодательной дефиниции паевого инвестиционного фонда.

Ключевые слова: паевой инвестиционный фонд, активы, имущество, корпоративные права.

Summary

Klapaty D. Y. The Notion of the Share Investment Fund. – Article.

The notion of the share investment fund is analyzed in the article. The content and scope of the notions «assets of the institute of collective investment» and «property» is elucidated and peculiarities of these categories in the context of legislative formulation of the definition share investment fund are highlighted.

Key words: share investment fund, assets, property, corporate rights.